

РЕШЕНИЕ

№ 2363

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **82** по описа за **2024** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Н и Н Транспорт Логистика“ АД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], срещу Решение от 04.10.2023 г. по нахд № 1329/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 6-и състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К № 3875008, издаден от СДВР.

В касационната жалба се релевират доводи за недопустимост и неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът сочи, че съдът неправилно е конституирал страните в производството и не е определил правилно субекта на административнонаказателната отговорност. Счита, че нарушител и надлежна страна в съдебното производство е наказаното лице С. М., която е подала жалбата до СРС. Не оспорва, че собственик на МПС е „Н и Н Транспорт Логистика“ АД, но същият в нарушение на чл. 189, ал.4 от ЗДвП не бил посочен в ЕФ. Оспорва, че наказаното лице С. М. е законен представител на „Н и Н Транспорт Логистика“ АД и счита, че търговско дружество не може да носи административнонаказателна отговорност на нарушение на скоростта на движение на МПС. В допълнение, излага

съображения за неправилност на решението поради неправилно приложение на материалния закон. С оглед допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила претендира за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът по касация Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), [населено място], [улица], оспорва касационната жалба чрез юрк. С..

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X.-ти Касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа страна СРС е приел, че на 11.08.2020г., в 13:25 часа, С. Г. М. управлявала лек автомобил „Тойота Л. К. 200 Серия“, с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „Н и Н Транспорт Логистика“ АД, в [населено място], по [улица], с посока на движение от Околовръстен път към [улица], като се движила със скорост от 100 км/ч - над разрешената скорост на това място от 50 км/ч. Скоростта на движение била установена с автоматизирано техническо средство - АТСС ARH CAM S1, записващо и заснемащо дата, скорост, час и регистрационен номер на автомобила. Въз основа на изготвения снимков материал СДВР издала Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 3875008, с който на М. била наложена глоба в размер на 600лв., на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП.

За да потвърди процесния ЕФ районният съд е приел от правна страна, че нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства, без да са налице пороци при тяхното изготвяне. Относно субекта на административнонаказателната отговорност СРС е посочил, че в обжалвания Електронен фиш нарушителят е обозначен като „С. Г. М. -законен представител на фирма „Н и Н Транспорт Логистика“ АД“. Съгласно справка за собствениците на превозното средство и свидетелство за регистрация част I, собственик на лек автомобил „Тойота Л. К. 200 Серия“, с ДК [рег.номер на МПС] , е юридическото лице - „Н и Н Транспорт Логистика“ АД, докато законен представител на дружеството е С. М. М.. За приложима в този случай намерил разпоредбата на чл.188, ал.2 ЗДвП, според която в случай, че автомобилът е собственост на юридическо лице, предвиденото в ЗДвП наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на посоченото МПС. В конкретния случай, законният представител М. не била реагирала при връчване на ЕФ, за да възрази, че собственикът на лекия автомобил „Тойота Л. К. 200 Серия“, с ДК [рег.номер на МПС] , не е управлявал МПС, а същото е било предоставено на друго лице - С. Г. М.. Предвид горните мотиви съдът намерил жалбата за неоснователна, а обжалваният ЕФ – за правилен и законосъобразен.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи

произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 6-и състав е валидно, но недопустимо поради неконституиране на административнонаказаното лице като надлежна страна в съдебното производство.

Противно на твърденията на касатора ЗДвП урежда възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност на юридическо лице – собственик на МПС. Това е разпоредбата на чл.188, ал.1 от ЗДвП, според която собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Когато е посочено лицето, на което е предоставено управлението на МПС, наказанието може да се наложи и на това лице (чл.188, ал.2 от ЗДвП).

В потвърждение на изложеното е разпоредбата на чл.189, ал.5 от ЗДвП, според която ЕФ по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 по един от начините по чл. 186а. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. Реквизитите на ЕФ са посочени в чл.189, ал.4 от ЗДвП, според който образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Утвърденият образец на ЕФ съдържа възможност за избор при попълването му между налагане на наказание „глоба“ или на имуществена санкция. Възможността за такъв избор е указание, че при налагане на административно наказание „глоба“ субект на нарушението е физическо лице в някоя от хипотезите на чл.188, ал.2 от ЗДвП – законния представител на юридическото лице – собственик на МПС или лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на МПС. Респ. при избор за налагане на имуществена санкция – наказано се явява юридическото лице – собственик на МПС.

Както правилно е отбелязал СРС процесният ЕФ е издаден на името на „С. Г. М. -законен представител на фирма „Н и Н Транспорт Логистика“ АД“. Наложено с него наказание „глоба“ също е указание, че като субект на нарушението е привлечено физическо лице. Сезиращата СРС жалба от 05.01.2023 г. е подадена от същото физическо лице С. Г. М.. Това физическо лице първоначално е конституирано и участвало в съдебното производство съгласно съдебно разпореждане от 06.02.2023 г. Неясно защо, поради липса на мотиви, с определение от 18.04.2023 г. С. Г. М. е заличена като страна по делото и на нейно място е конституирано юридическото лице „Н и Н Транспорт Логистика“ АД като жалбоподател.

С молба от 29.08.2023 г. „Н и Н Транспорт Логистика“ АД посочило, че поддържа жалбата на основание липса на доказателства относно извършителя на нарушението.

Същевременно, с молба от същата дата 29.08.2023 г. С. Г. М. възразила срещу заличаването си като страна по делото, тъй като ЕФ бил издаден срещу нея в хипотезата на чл.188, ал.2 от ЗДвП.

В последното по делото о.с.з. на 04.09.2023 г. съдът е дал ход на делото с жалбоподател „Н и Н Транспорт Логистика“ АД.

На 04.10.2023 г. е постановено решение, с което обжалваният Електронен фиш серия

К № 3875008, издаден от СДВР, е потвърден.

При тези данни по делото обжалваното решение е постановено при участието на ненадлежна страна като жалбоподател. Издаването на ЕФ на името на С. Г. М. и наложеното с него на наказание „глоба“ е указание, че административнонаказващият орган е ангажирал административната отговорност на физическото лице М.. Проверката дали към датата на вмененото нарушение на 11.08.2020 г. М. е имала някое от качествата по чл.188, ал.2 от ЗДвП е такава по същество на спора, но следва да бъде извършена с участието на надлежна страна, а именно – лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана.

Относимо е тълкуването, дадено в т.2 от Тълкувателно постановление № 2 от 28.04.2023 г. по тълк.д. № 5/2022 г. на ОСС на НК на ВКС и I-ва и II-ра Колегии на ВАС, според което провеждането на производство срещу ненадлежна страна води до постановяване на недопустим съдебен акт, тъй като надлежната страна не може да се ползва от правните последици на постановеното съдебно решение (в случай, че е благоприятно), от една страна, а от друга, е била лишена от възможността да се защити срещу административнонаказателния акт (в случай на неблагоприятно решение), а ненадлежната страна формално е обвързана от тези правни последици, без обаче да е разполагала с процесуална легитимация за участие в процеса. Т. е. в тази хипотеза надлежната страна остава лишена от възможността да упражни правото да защити правата си. В тези случаи касационният (административният) съд на основание чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания във връзка с чл. 221, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс следва да обезсили порочния съдебен акт и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който е допуснал развитието на недопустимото съдебно производство и последиците от него - постановяване на недопустимо съдебно решение.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.3 от АПК е дължимо обезсилване на първоинстанционното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд за конституиране на надлежна страна – административнонаказаното лице С. Г. М. и провеждане на съдебно производство с нейно участие с оглед осигуряване на правото ѝ на защита в процеса.

При този изход на спора разноски следва да се присъдят съобразно чл.226, ал.3 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.3 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XVIII-ти Касационен състав

Р Е Ш И :

ОБЕЗСИЛВА съдебно решение от 04.10.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-и състав по нахд № 1329/2023г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.